Жили у гущині глибокого байрака
Страшенний Лев, всесвітній Лис,
Бурлака Вовк і наш Сірко-собака,
Що із села помандрував у ліс
І розбишакою зробився,-
З людьми, чи що, не вжився.
Побратались вони, щоб по-сусідськи жить,
Ніколи шкоди не чинить;
Умовились гуртом робити
Облаву потайну,
І хто добуде що — все нарівно ділити;
Лев був за старшину.
Улучив Лис годиноньку щасливу,
У верболозі притаївсь
І якось там козу дурну і полохливу
Піймати умудривсь.
Упоравсь молодець проворний
І звістку другим дав як слід;
Зраділи всі, що Лис такий моторний,
Що буде їм вечеря і обід.
Не гаючись, вони зійшлись на гору,
І каже Лев: — Я зараз поділю;
Глядіть, щоб не було ніякого тут спору,
Бо перекору не терплю!
Беру я першу четвертину,-
По уговору — се моя;
І другу тож собі кладу частину,
Бо хто між вами дужчий? — Я!
І третю слід мені… Не мовте ні словечка:
Я — Лев, а не плоха овечка!
Четверту ж хто торкне або нюхне,
Той знатиме, як дратувать мене!.-
І очі витріщив, і грива стала диба:
Ану, мов, огризнись…

"Нехай тобі і озеро, і риба",-
Подумали усі — та й розійшлись.

І я там був, і придивлявся,
І кривду вилаять хотів,-
Лев заричав, а я злякався
І приказку десь загубив.
1892-1893.